

Megjelenik az „Ellenzék” mindennap, a vásár- és ünnepnapok kivételével.
Kéziratok nem adatnak vissza.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

gármond sora után 20 kr. fizetendő

Rég ki van mondva általunk is, mások által is, hogy a baj legfőbb forrása abban rejlik, hogy a zsidók csak politikailag vannak emancipálva, társadalmilag nincsenek. A társadalmi emancipáció csak társadalmi összeforradás után lehetséges. Ezen összeforradásnak első és elengedhetetlen feltétele azon lehetőség, hogy keresztények és zsidók összeházasodhassanak. A mit sem eszmék, sem szabadelvűség sem józan felfogás nem tudott megteremteni, azt megteremtik a rokonság kötelei. Az egybeolvadásnak ez a egyetlen tényezője, mert a közös családi élet közös érdekeket teremt s megszünteti az egyik fél gőgjét és a másikét exclusitását. Csak a közös házasságban érhetjük el, hogy zsidó és keresztény

ZONGOR.

— A horvát báni állás tárgyában a kormány és Filippovics Ferencz báró között lefolyt tárgyalások, mint a Pesti Napló írja, a báró Filippovics egészségi tekintetéből származó vonakodása folytán megakadtak. A báró, hár szrint, már kezdetben kijelentette, hogy a báni állást gyengékedő állampotára való tekintettel csak rövid időre vállalhatná el. Nem bizonyos, hogy a tárgyalásokban most beállt szünet a kombináció végleges eljutását jelenti e. A Nemzet erősen bizonytagtja, hogy az esetben is, ha a kinevezés elmarad, ez nem az ellenzéki sajtó által felhozott politikai és alkotmányos aggodalmakból történne, mert Filippovics Ferencz már több évig volt királyi biztos a határvédelken, s akkori működése teljes mértékben kiérdemelte a magyar kormány bizalmát.

papírt kell emittálni a vasúti társulatokká
kötött egyezmény értelmében s további 20
millióra van szükség a munkásbiztosítási
pénztárakra, a fentebbi negyedfélszáz mil-
liót ugy akarta előteremteni, hogy szün-
tessék meg a francia banknál a jegyko-
tingtírozás, vagyis adassék meg a ban-
knak a jegykibocsátási szabadság. A minis-
ter ilyen módon a banknál remélte fedezhe-
ni jövő évi szükségletét. Ilyen irányú je-
vaslatot terjesztett elő a miniszter a kam-

III

Kezdetről fogva, mióta az állami szervezet megalakult, tényezőként szerepel az emberiség történelmében, az államok kisebb-nagyobb jogkörét és hatalmat képviselnek. A joggal a társadalmi kasztyókat nivellizozza; a hatalommal érvényt szerez jogi akaratának.

A mi nemzetiiségi agitátoraink egy magyar államférfiak műveire szeretnek hivatkozni, s különös szeretettel czi-
 ta

V.

*) Tegnapí tárczánkba egy sajnos tördelési hiba csúszott be, kimaradt egy érdekes részlet. Azért az ötödik hasab 28-ik sorától („Nő — hallatlan — stb.“) kezdve nem gilt, hanem gilt úgy, a hogy most következik.

„Helyesen, istenemre az!
Itt van Melinda, azt mondod Tiborcz?”

Alkatom hiányában eddig soha sem észlelhettem még, hogy mily nyomasztó mily kétségbeejtő hatása van a színészre an

raim, tanuló-társaim és a debreczeni nyilvánosság előtt. Ez siettetette színész-szé lettemet.

elmarad. Hanem szavalok helyette annyit
mennyit parancsolnak.“ — Tenger ve
tudtam könyv nélkül.

Ják Széchenyi és Eötvös, a nemzetiségiek érdekeinek épen tartására vonatkozó nézeteinek egyes passzusait. Lehetett ily nézeteket vallani azon korban, midőn Magyarország az abszolutizmus egy tartománya volt és semmi egyéb. De ma már — legalább törekvésünk oda megy — állam, még pedig önálló akar lenni, a modern állam jogainak és kötelességeinek minden attributumaival felruházva. Hozzá fogott ő is az államhatárolás központosításához, ereje koncentrációjához.

Ez ellen ok nélkül opponálnak első sorban románjaink. Így van ez mindenütt a kis Romániát sem véve ki. Azon sok toll-harozot, mit évek óta folytatnak államiaságunk ellen; nem jobb lenne, ha fajok egyébb társadalmi bajaira fordítanák. Végre belenyugodva a kizáró magyar államjog jellegébe, csatlakozzanak egyik másik magyar politikai párthoz s folytassanak hazai, nem pedig államellenes politikai akciót. Mi sajnálunk — ha szavunk rájuk nézve mint mindig — most is pusztában hangzanak el, s nemzetiségi pártot igyekeznének Polit. követésére szervezni; mert megvagyunk győződve az ez uton való eredménytelenségről a közelben való számbavehető szerepelésre vonatkozólag. Egy néhány feltűnni szerető emberért, mi-ézt zaklatni százszáz nyugalommal fel s politikai jogaik gyakorlását előre látható sikertelen célra használni fel!

Nyílt levél

Torda-Aranyosmegye választóihoz.

„Csak chimera azon szabadság, mely abban áll, hogy valaki, nem tudni hány ezred részét képezze azon képviselő választóinak, kik egy teremben összegyűlnek s a miniszterekkel alkudoznak; mikép és hogyan?? mutatja a tapasztalat. A szabadság eszméje előttem úgy lebeg, hogy minden ember legyen befolyással a haza ügyeire; de legyen előtte szűkebb kör is, hogy a szabadság minden jóvoltát, közel magához, tetlegesen és naponként érezze. Azért a községek eszméje előttem szent. Az ó-kornak nagy hibája, hogy az államot mindennek, a személyt semminek tekintette; ép oly hibája a megyei autonómia elleneseknek, kik előtt a község semmi, s csak az egyén és állam hozatik egymással kapcsolatban. Nekem község kell, és pedig nem csak olyan, mely a közigazgatásban bizonyos formák eszköze legyen, hanem a mely morális és egyéni személyiséggel és erővel bírjon. E közbülső vonalak eltörlésével a szabadság élvezetét látnak kitörölve az emberi életből s engem ki nem elégít, hogy pusztá eszmék vétessenek valódi szabadság helyett.“

1848. február 18-án tartott kerületi ülésben mondotta ezen szavakat Kossuth Lajos nagy hazánkia, mikor az utolsó pozsonyi országgyűlés folyamán, — alatt a parlamentarizmus meghono-

sittatván — az ország legjelesebb publicistái vitakoztak a megyei autonómia létjoga felett. Gróf Széchenyi István, ki igen sok kérdésben Kossuth Lajossal egyet nem értett, Deák Ferencz ki akkor is a fontolva haladás jelképe volt, ezen nézet-tekintetben vele teljesen egyet értett.

Az egyéni szabadság eszméje és ezen szabadság védelmének szükséglete áthatotta mind azokat, kik azon időben az ország kormányzati kérdésében befolyással bírtak. Azóta a Bach és Schmerling korszak rothasztó levegője; a tévesen felfogott demokráciával folytatott kacérkodás; azon divatos és veszélyes tanok, melyek a német kathedrák czepes-filosofusai által terjesztve, hozzánk átszivárogtak, — az alkotmányos szabadság iránti érzéket megmértélyezték, államférfiaink, politikusaink elfogadták a „rendet a minden a szabadság semmi“nek hirtető tant, megyei intézményeinket kiforgattak és, eredeti alakjából, és most nem arra törekednek, hogy a lényeg megtartásával azt a kor igényeinek megfelelően átalakítsák, hanem, hogy azt megsemmisítsék.

Működésüket siker koronázta. Nem megtisztították önkormányzati intézményüket, hanem megpépszerűt, kiforgatták eredeti alakjából. Csak ronesolékait hagyták meg számunkra. Megyei autonómiánk védőbástya volt akárhány-szor alkotmányos szabadságunknak; a régi időben nyújtott védelem kötelességünk teszi a hálás ragaszkodást. A megmaradt ronesalék egy remélhető jobb kor számára a tovább fejlesztés csirját képezheti; védenünk oltalmaznunk kell ezen megmarkolható maradványt. Ha sikerül a központosításért küzdenek teljesen megsemmisíteni az önkormányzatot; ha a központosítással járó lelketlen burokrácia egyszer uralomra jut; ha az állami gyámkodás a szabadmozgást megfojtja, a férfihoz illő önkormányzat és önvédelem helyett az egyén teljes megsemmisítésével az állami mindentelenség lépne előtérbe.

Akkor az önkormányzat elve, mely a bürocráciát legnagyobb ellen-ségének tekint, mely az állami existenciáját szükségesnek tartja az egyéniségek érdekében, és nem ezeket annak céljai elérésére, — a feltámadás reménye nélkül elleend temetve.

Alkotmányos életünk felébredése egy páratlan küzdelem támasztott. Eltöröltni minden ősi intézményt, átvenni idegen államokból, az ottani viszonyokhoz alkalmazottakat; meghonosítani akarni ezeket nálunk akkor is, ha a történelmi fejlődés nekünk épen ellenkezőt parancsolna. Az újabbkori szabadelvűség ezeket írta zászlójára, ezekben akarta kimutatni azon törekvést, hogy a nyugati államok civilizációjának részeit a társaságunknak lenni. És mi lett a következménye? Az egyéni szabadság napról-napra mindinkább védelem nélkül maradt, társadalmi életünk kizökkent rendes és mindenre kedélyesebb menetéből; közgazdaságunk ros. A

mely állam belügyeinek fejlesztésével a történelmi fejlődés utjáról letér, oly meredek uton indult lefelé, a melyen elbukni könnyű, megállani alig lehet, visszatérni nagy fáradsággal jár.

A központosítás teóriája; az állami omnipotentia megalapítása; az államnak szemben állítása az egyénnel divatos eszméké lettek. A megyei autonómia, mely régebb időben az alkotmány védőbástya volt, most az egyéni szabadság védelmezőjéül szolgál. Kimondották rá a pereatot. Feszítést megett kiált rá a központosítás idealistája, az állami omnipotentia részvényese, a kenyérért küzdő burocrata; egyenként veszedelmes, hatalmas ellenségek!

Első helyen korlátozzák működési körét; ezzel az önkormányzatban közreműködőket elkedvetlenítik, — felébred a részvétlenség. Azután az állami omnipotentia az önkormányzatot kezelőit, a tisztviselőket kényszeríti, saját céljaiért mellőzni, az autonóm testület szükségleteit; az adminisztráció természetesen rossz lesz, — kész az ítélet, mely az önkormányzatot tarthatatlannak deklarálja. Végül megtalálja védőit, érdektársait épen azokban, kiknek kötelessége lenne, hogy védjék az autonómiát, a kenyérüket feltő hivatlanokból.

Fokként folytatja a támadást; nem egyszer rohanja meg. Nem meggyilkolni akarja azt, hanem elősegíteni, hogy végegyengülésben muljon ki.

Segélyért kiált a sir szélén álló önkormányzat! Segélyt kér azoktól, kiknek védőbástya volt, és a kiknek egyéni szabadságát, önkormányzati jogát most is védelmezi! Az öngyilkosság megakadályozásáról van szó! El kell vetnünk a kezünkben levő gyilkoló eszközt, melyet részvétlenségnek neveznek; meg kell mentenünk a tékozló fia vagyonának utolsó morszáját!

Igaz, hogy az önkormányzat intézménye, — divatos eszmék ezime alatt, — megpépszerű, elrongyolva áll még fenn; de fenn áll és ily alakjában is van oly működési kör, mely megérdemli, hogy közünk érette

Az önkormányzat mostani hatása körében is egy szerves lény, melynek feje van, midőn saját belügyeiről gondoskodik; szíve van, mely érzi fájdalmait, örömeit és ezeket képes ki is fejezni. Mig az egyesek hangja gyenge lehelletképp elhangzik; nem találhat süket fülekre azon hang, mely az egyének összességétől származik.

Az önkormányzat mostani szervezetében is védelmet nyújt az egyéni szabadságnak, mert erről önmaga gondoskodik; lehetőséget nyújt, hogy az államkormányzatban befolyást gyakoroljon, midőn saját kívánságait, bajait nem idegen közeg útján, hanem önmaga terjeszti elő és nincs az omnipotens állam érdekeit kizárólag képviselő lelketlen burocratizmusra bízva.

Megérdemli tehát ily alakban is, hogy annak védelmezésére minden lehető megtegyünk. Ezt pedig úgy érhet-

jük el, ha szívvel lélekkel teljesítjük, a mit az önkormányzat kötelességül ránk ró; és ha gyakoroljuk mindazon jogokat, melyeket az önkormányzat jelen alakjában számunkra biztosít.

(Folyt. következik.)

Duna-bizottság.

A nemzetközi bizottság, mely a Duna folyam fölött Romániában a hatóságot gyakorolja s mely bizottság Galaczbán székel, a napokban megkezdte folyó évi rendes üléseit. Előbb azonban a bizottság tagjai megsemmisítették a Duna torkolatánál véghez vitt s részben most is folyó folyam szabályozási munkálatokat.

A bizottság ugyanis (mint a Nemzetnek írják Galaczból) megtekintette utjának a szulináji Papadia nevű átvágásában működő kotró-hajókat és nagybő számú munkásokat. Szulinában meggyőződött a bizottság a hajózás könnyítése érdekében elrendelt intézkedések végrehajtásáról a hatósága alatt levő középületeknek jó állapotáról és az életmentő eszközöknek és csónakoknak gyors használatosságáról, végre a jövőben életbe léptetendő elővigyázati intézkedéseket tanulmányozta.

A bizottság három napig tartó szemle után visszatérve Galaczbá, folytatja a felfeszakított tárgyalást. A jelen ülésszak programjának fontosabb pontjai a következők: a folyami kalauzok szolgáltatásának újraszervezése; egységügyi díjak megállapítása; az érvényes szabályzatok és utasítások új kiadása; a Szulinában rakodó hajóknak adandó némi kedvezmények; a szulinai életmentő szolgálat újraszervezése; a bizottság mérnökeinek ideai működéséről szóló jelentés; a nemzetközi bizottság tagjainak és tisztviselőinek vámmentességi kérdése; az 1884. évi költségvetés megállapítása, végre a bizottság lejárt kölcsön-kötvényeinek megsemmisítése.

Mintegy az idei programba fölvetett ügyek közül alig fog bármelyik is lényeges differenciát okot szolgáltatni a hatalmas képviselőnek, a mostani ülésszak valószínűleg rövidebb lesz, mint rendesen.

Csikmegyéből.

T. Szerkesztő ur! Beesés lapja nov. 10-iki számában egy cikk jelent meg „Választások előtt“ czimvel. Nem polemizáló viselkedés az mi velem ezen cikkre egy pár megjegyzést tettem, ments Isten! hanem mert azon bizonyos r-l-nek nagy kedve van az érdeklődő közönség személt bekötni és másodszor valljuk meg, hogy egy kis ambitio s ez is történt ezen cikkben.

Nem tévedessük a szt.-mikliói tragédiát, melynek egyik része becsület bíróság útján már elintéztetett és ne kutassuk, hogy mit fog hozni a hivatalos bírói ítélet! Tény az, hogy megtörtént azon dolog, melyet a nagy közönség tudására hozott egy szemlélő, s melyről említett cikk író csak zárjel között emlékezik meg, nyilván restelven a dolgot. És most csak azt vagyok bátor kérdező, csáfolt-e meg valaki csak egy székely igével is azon jó argumentumot ezikket? Tudunkkal nem. De hát biz' azt nem is lehetett! És ennek dacára most ártatlansággal vádolja r-l a szt.-mikliói szolgabíró és ennek okosbíró következményeként állítja fel, hogy Mikó Árpád fellépése „experimentum“ lévén ó világos, hogy vissza fog lépni és Gyergynak biztos kiltatásba helyezi azon kétségbeesett boldogság megérését, hogy közfelkiáltással lesz ártatlan szolgabírája ismét megválasztva! Merész állítás különösen az utóbbi és ebben van ambíciók sértve, mert jelöltünk pár toll vonással kivégezi a feltevéstek sorából. Én habár csak egyetlen tagja vagyok azon tekintélyes corpusnak, mely Mikó Árpádot óhajta a szt.-mikliói szolgabírói székben látni, de a corpus nevé-

ben tiltakozom az olyan nagy mondanak megszólása ellen, hogy Mikó valószínűleg vissza fog lépni. Nem, azt nem fogja tenni, mert ígéretét bírjuk és mi büszké vagyunk rá, hogy Mikót vihetjük. Kis töredéknek nevez bennünket r-l, de hát igen korán mert nem tudhatta november 7-8-án, hogy valjon melyik pártot lehet töredéknek nevezni, mivel a szt.-mikliói kerületben november 10-én volt a szervezkedő gyűlés. És meg a gyűlés után is nagy talentum kell ahhoz, hogy a jövődöt valaki megjósolja! De a gyűk fel, hogy ama bizonyos cikk írója oly argusi szemekkel bír, melyekkel Ferencz látja előre a szolgabírói széket. Ilyen költői figura megegyedhet neki, hanem a Ferencz semmikép sem fogja meghosszabbítani — mert szerénysége ismeretes — hogy nyilvánosan és így neki is szemébe mondja, cikkek író azon meg nem érdemelt ártatlanságot. De ha más oldalról vesszük is fel a dolgot, nem gondolta meg cikkezni a gyűk ur, hogy Gyergyó ismeri a l-folyt tragédiát töviről hegyire? és azt is tudhatta, hogy az ily scandalum orvosa csak az ily, de azt is megmondhatta volna, hogy ily orvos ur meg fel sem ismerte valójában a betegségét, orvosolni tehát annál kevésbé tudta. Mire ily frissiben feltűnik a város sebet?

Kifelede pedig számításból azt, hogy Gyergyó közönségének van annyi belátás, hogy az ilyen jókaratú fátolyozgatás a belát a mit lelkeben elítélt, arra szavát sem adja soha. Az „ártatlanság“ deklarációját hát nem csak hivatalból megelőző, hanem jó megmondoljuk a dolgot, elhamarkodott is volt és ezek valamint más okok alapján többet ártott az ügynek, mint használt.

Még csak annyit kívánok tudomásra hozni azoknak, a kiket érdekel, hogy a gyergyó szt.-mikliói segéd-szolgabíró állására Nagy Tamás jelenlegi segéd-szolgabíró concurrens és megválasztandó igen könnyű, hogy kis játéka ezután is játszani fogja.

Külömben mindezt megmutatja a jövő.

Törpe Gipsz

A szász nemzeti egyetem közgyűlése.

Nagyszeben, nov. 12.

A szász nemzeti egyetem ma tartotta meg ezidei közgyűlését, mely látogatottiban messzire felülmúlta a múlt évekét. Általános érdeklődést nem csupán a tegnap este napelött lefolyt Lutherünnepélyről, hanem ott maradt számos vidékiek megjelenése okozta, hanem inkább azon körüljárás, hogy a mai közgyűlésen volt magát bemutatni a szász nationak új grófja: dr. Brenneberg Mór. Alig három küldöttnek kivételével a hivatalos egyének is teljes számmal voltak láthatók, míg a nemhivatalosak, de érdeklődők legkisebb zugát is megtöltötték a gyűlés teremének.

Dr. Brenneberg Mór szász gróf és Szebenmegye főispánja kevéssel 10 óra után érkezett meg s miután előliki szót a zöld asztal főhelyén elfoglalta rövid beszédet intézett a szépszámmal egybegyűlt látogatókhoz, mely beszédében mindenekelőtt megemlékezve királyi ő felségének a magyar miniszterium előterjesztése folytán hozott azon határozatról, melylyel őt Szebenmegye főispánjává és szász comesséjé: je: Wächter Frigyes helyébe kinevezte, rövid szavakkal felhívta a jelenlévő küldötteket, hogy őt munkálkodásaiban és küldötteibe támogassák. Hogy ily munkálkodás gyűlés teremének.

* Kiadtak e közleményt, valamint kiadtak a „Választások előtt“ cziműt is, mert előttem a mameluk-palántok sorsa épen olyan közönséges, mint a rókáké. Anyit azonban már régen megjegyeztem, hogy a Ferenczi György ur botránnyal vérekező gyarló előkészület a tisztújításhoz.

* Lapunk tegnapi számból tárgyalmas maradt ki.

„Bravó! Bravó! Éljen! kiabáltak nevetve.

„Halljuk hát! Rajta!“
„Költői ábránd volt mit addig érzék.“
Petőfitől. Elmondam. Tapostak. Hajlongtam, eltűntem.
Szűnet. Előülök ismét.
„Almodam szepet gyönyörű!“ Petőfitől.

Taps, hajlongás, eltűnés újból.
A sugó törül arcát. Repíti a falat. Gyönyörűség volt nézni, hogy belejött. Akár egy gép, egy gépgép.
Hajtom magam:
„Az uri hölgyhöz“ — Vörösmartytól.

„Elég! Elég! hangzott uni sonó! Ne bántuk már. Ne fárasztuk agyon! Elég Kovács ur! Hagyja el!“

„Hagyja biz azt!“ szól egy legöregebb, egy legnagyobb pipája, legnagyobb szakállu, legbatalmasabb alakú uri ember.

„Jöjjenek a nagy vendéglőbe vacsorára. „Hányan vannak?“ „Négyen!“ No csak siesselek utánunk mindnyáján.

Ök elmentek.
Mi számoltunk.
Hamar megesset.

Tizenhat ember, ötven krajczárjával, nyolcz forint.

Négyfelé osztva esett egyre-egyre két forint.

A szinbért nem fizettük meg. A mester későn k-lt. Mi korán.
A gazdám elengedte a gyertyára előlegezett két váltó forintot.

Ingyen vacsorára mentünk. Mindenki nek zsebében vacsora maradt a két forint.

R-ggel a sugó és szinlaphordó elbucsztak tőlünk.

Mi pedig, én és a primadonna megfo-

gadtuk jó gazdám segítségével az óhajtott külön szekeret s mire a teli hold reánk világított, ott állottunk a mezőturi nagy állás előtt, melyben Nyiri György már akkor fölépítette azt a szinpadot, melyen én más nap Bánk-bánból Virág, Marczii lettem.

Régi, kedves gazdám, lelkes szabomesterr, Eltek, vagytok-e még friss, eleven testtel? Szálljon minden áldás ég-n, földön rátok! Ah, ha eljátszhatnám újra nektek Bánkot!

Gondolatok.

Heine.

A keresztlevél: belépti jegy az élet nagy theatrumába.

A Gréve-térén és a XV. Lajos terén végbement mézszálás argumentum volt, ad hominem: bárki is láthatta, hogy a nemes vére csüppel sem szebb a nyárspolgárénál.

A társaság mindig respublica; az egyesek mindig előretörnek s a tömeg mindig visszatartja őket.

A respublica jószágát körül-belől azzal lehetne indokolni, mivel Boccaccio indokolja a vallását: fennáll hívei dacára.

Szolgák, kiknek nincsen urok, még nem szabad emberek; a — szolgálatkészség megvan a lelkükben.

Gavalléraink szamarak, kik csak lovakról tudnak beszélni.

A hol megszűnik az asszony, ott kezdődik a rossz férfi.

Hogy a Xantiippe férje olyan böles tudott lenni, az bámulatos. Annyi vesződés közepette még gondolkozni! — De inni már képtelen volt: Socrates egyetlen könyvet sem hagyott hátra.

Mahomed teljesen kizárta az asszonyokat a paradicsomból. Ugy gondolkozott talán, hogy a paradicsom mindjárt nem paradicsom, mihely az ember a feleséget is ott kapja?

A mennyegzői zene engem mindig a harciba induló katonák marsára emlékeztet.

A házasság úgy van, mint volt régen a velencei doge, ki az adriai tengerrel kélt össze; — nem tudja, ha valyon kincset, éhességet vagy nyomorúságot, ismeretlen veszéllyel tett-e magáév?

A német asszonyok veszedelmese naplók miatt, melyeket a férj megtalálhat.

Az angol nők úgy tánczolnak, mintha szamaragolnának.

A nő ha csunya, — már felutján van az érénynek.

Hölgyek, kik kezdenek már nem épen fiatalok lenni, rendszeren névtelen leveleket írunk, — aláírva: „Egy szép lélek.“

Tableaux.

József és Mária háztartása.

József a síró Jézus bölesége mellett guggol, s azt regetve, dudorászva: ejja — bubája. Mária virágok között az ablakban ül s galambjait cizírogatja.

A remény egy szép nő, kinek arca angyali gyermekarc, de keble fonynyadt.

Mondják, hogy az olaj a tenger hullámai elsimítja. — Valyon a királyok fejére locsolt olaj hasonlólag hat-e királyi fők gondolathullámaira? ...

Luther megremegett a világot — de Drake Ferencz megnyugtattott: feltalálta a pityókát.

A német ember külföldön hasonlít az exportált sörhöz.

Hunczfut német! mindjárt verset szed ki a zsebiből vagy filozophiáról kezd diskurálni.

Amaz ismeretes szobrász mondája, kinek szeméi kiszurattak, nehogy még egy hasonló szobrot készíthessen, ugyanazon alappal bír, mint milyennel bír az a szokás, mely szerint szét kell történni annak a pohárnak, melyből valamely magas egészség ivott.

A valóban nagy bűn kevésbé visszataszító. — Egy angol nő, ki különben a meztelen alakok iránt ellenszenvvel szokott viselkedni, egy óriási leplezetlen Hercules láttára így szól: „Ily nagy arányokban nem látom annyira illetlennek a dolgot.“

Vannak bolondok, kik azt hiszik, hogy

a capitulumot csak úgy ostromlhatják meg, ha előbb a lúdra támadnak.

A gondolkodó lény mellett egy prazai ember, ki nyugodtan véli a magyarázatát, — olyan, mint az a barom, melyesen evett ama jászolból, melyben Krisztus, egy világmegváltó eszmé szülemlett meg.

Vannak magasan gondolkodó szellemek, kik a trónust csak székek tekintik, mert be van vonva piros bársonnyal.

A romokat csak akkor tudjuk megtenni, midőn magunk is romokká lettünk.

Valamint a színházaknak többlet kell égniök, hogy annál pompásabban épülhessenek, mint pónixek a hamvakból — ép úgy némely bankároknak is. Az ház most ragyog a legtejsőbb fényben, midőn már háromszor négyszer krídrott. Midőn denik után megújult fényvel emelkedett — a hitelezők nem voltak assecuráltak.

„Add meg Istennek, ami istené, a száznak pedig a mi a császáré.“ — Ez szavakban csak az adásról nem pedig a vételről szól.

Vagy szabó vagy nyelvész legyen a munkában az ember. Nadrágra minden nyelvész szükség, valamint mindig akadnak a gatiok nélkül nem boldogulhatnak.

János Keresztély

Lászlóffy József Kolozsvárt.

Van szerencsém a n. é. közönséggel tudatni, miszerint helyben (főter Szathmáry-ház) egy egész újonnan s a kor igényeinek megfelelően

Hárász, Gyapot, Czérna
s mindenféle

női kézi munkához tartozó cikkekkel dusan felszerelt üzletet nyitottam.

GAZDAG VÁLASZTÉKBAN KAPHATÓK:

kezdett és kész hímzés munkák, Chenillák, gyöngyök, ezüst fonalak, viráglevél-metszetek, canavák, jutték, spárgavásznak stb.
— Férfi női és gyermek harisnyák, kamáslik és keztyük, téli alsó ingek és nadrágok, mosó szalagok, pertlik stb. — Dívat-gombok, rüschök, selyem szalagok és csipkék.

A női kézi munkához szükséges számtalan apróság; faragott és metszett fa-, nád és bronce-állványok és rámak, kosarak, táskák stb. — Kivarni való asztalok, kendők, szőnyegek szóval sok és e szakmába vágó szép és gondosan megválasztott cikkekkel rendelkezem.

Nagy raktár férfi és női szabó kellékekben.

Midőn a nagyérdemű közönség pártfogását kérem, nem mulasztom el igérni, miszerint a bennem helyezendő bizalmat szoliditásgal által igyekezem kiérdemelni.

424. 11—12.

Lászlóffy József.

Egy helybeli fűszerkereskedésbe, szülei jóátállása mellett egy

TANULÓ

498. 1—1.

felvétetik.

Bővebb felvilágosítást ad a kiadóhivatal.

TÁRKONY (ESTRAGON) MUSTÁR

szabadalmazott csomagokban kapható
VICTOR SCHMIDT és FIAINÁL

Bécsi különlegesség

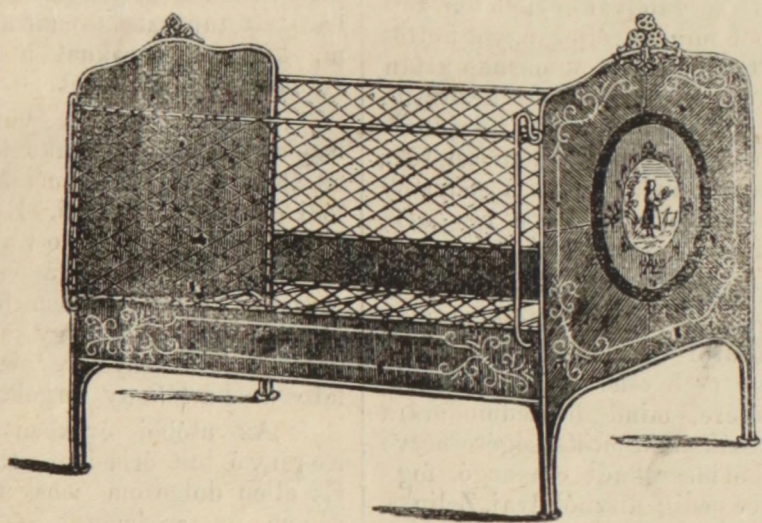
legjobb belöldi termék, $\frac{1}{8}$, $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{2}$ kilonkénti üvegekben. — Egyedül valódi minőségben csak a cég és védjeggyel.
Kapható minden fűszer és csemege kereskedésben. 352. 9—26.

Versenyképes bármelyik külföldi solid céggel.

DUCHONY JÁNOS
legnagyobb hazai butor raktára.

legnagyobb választék,

Kolozsvárt, a redoute (vigadó) épületében.

Ajánlja dusan berendezett mindenemű asztalos, esztergyályos és kárpitos kész munkáit, nádfonott, fa és vas kerti butorok, matrácok rugany és löször matrácok nagy választéka, aranykeretű fa és rokokó tükrök, ugyszintén nagy választék butorkelmék, szőnyegek, függönyök, ágyszasztalterítők.

Felelőség mellett

legjutányosabban kiházasítási kelengyék, a legfinomabbtól — a legegyszerűbbig, solid berendezés mellett.

Vidéki megrendelések a legpontosabban teljesítettek. 91. 50—100.

Legnagyobb hazai butor raktár.

**A gyéres-tordai szárnyvonal
MENETRENDJE.**

Kilométer	Állomások	Szem.von.	Omn.von.	Omn.von.	Szem.von.	Kilométer	Állomások	Szem.von.	Omn.von.	Omn.von.	Szem.von.
		2502	2512	2514	2504			2501	2511	2513	2503
		I., II., III. osztály	I., II., III. osztály	I., II., III. osztály	I., II., III. osztály			I., II., III. osztály	I., II., III. osztály	I., II., III. osztály	I., II., III. osztály
	Budapest-Józsefváros ind.	—	9.45	—	8.00		Torda . . . ind.	3.30	7.15	5.50	10.23
	Kolozsvár . . . "	—	7.18 6.00	—	9.23	9	Gyéres . . . érk.	3.55	7.45	6.20	10.48
	Brassó . . . "	6.30	—	5.45	2.16		Brassó . . . "	—	3.15 10.15	—	9.20
	Gyéres . . . "	4.45	8.50	8.58	11.27		Kolozsvár . . . "	5.59	—	8.18 10.08	—
9	Torda . . . érk.	5.12	9.22	9.30	11.54		Budap.-Józsefváros "	7.40	—	—	7.30

JEGYZETEK.

A vonatok közlekedési ideje a budapesti idő szerint van kitüntetve.

A vastagabb keretben nyomtatott számok az esti 6 órától reggeli 5 óra 59 percig számított éjjeli időt jelentik.

Nyomatott Magyar Mihály könyvnyomdájában Kolozsvárt, belközép-utca 33. szám.

Eladó fekvőségek.

1. Kolozsvárt a sétater-utca 1. és 3. szám alatt egymás mellett fekvő házastelekek.
2. Kolozsvárt a gyógyhatású ugynevezett „Nádas fürdő”
3. Kolozsvárt a holdvilág-utcában 44. sz. a. kis házastelek.
4. Kolozsvárt a külmonostor-utcában, közvetlenül a vámmel melletti szegletház.
5. Szász-Fenesen három az országut mentén fekvő házastelek.
6. Czoptelkén, Szamosújvártól 2 órányira, 32 hold vegyes tölgy- és bükkerdő, és 21 hold mezőgazdasági birtok.

Értekezhetni: **Dr. Csávási Gyulával** Kolozsvárt, belmonostor-utca 12. sz. emelet.

499. 1—3.

ELADÓ.

MUNKÁRA ALKALMAS TÖLGYFA.

700 folyó méter, eshetőleg több. A fák hossza 4 és 7 méter között váltakozik. Fejszével ☐-be kifáragva 25-1ől 38 cm.

Az összes faanyag 2 nap alatt a dési vasúthoz szállítható.

Ára iránt értekezhetni tulajdonos.

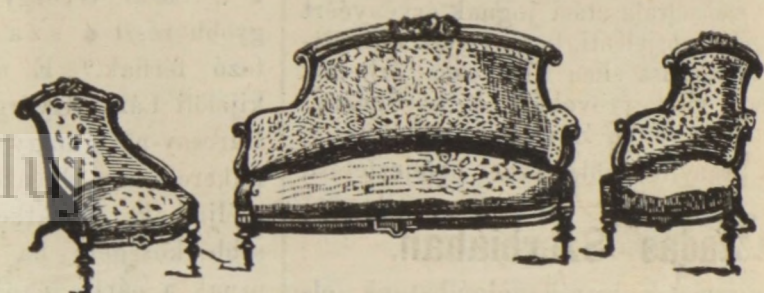
I. J. PODOR BERTALANNAL

490. 6—7.

Kaczkon.

Arjegyzék ingyen bérmentve.

Legjutányosabb árak.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy miután a régi butorraktár helyiségemből az újonnan berendezett saját házam alatti börtelhelyiségbe átköltözködtem, — azt a kor kívánalmához képest gazdagon egész újonnan készített mindenemű kész

BUTOROKKAL
elláttam.

A midőn a lehető jutányos ár és pontos szolgáltatásról t. vevőimet biztosítom, elvállalok egyszersmint helybeli vagy vidéki megrendeléseket szintén a lehető olcsó ár mellett.

Kérem a n. é. közönség becses pártfogását.
tisztelettel

Vincze József.

483. 5—*

asztalos belközép-utca, 47. sz. saját házamban.

**HIRDETÉSEK AZ
„ELLENZÉK”**

kiadóhivatalában felvétetnek.

BELKIRÁLY-UTCZA 16. szám.

A Dietrich Sámuel cég

egész tisztelettel jelenti az érdeklődő közönségnek, hogy
üzlethelyiségeit a belhid-utca 23. és 25. számú „Wagner“-féle házakhoz
tette át, hol fűszer-cikkekre rendelményeket az eddig ismert előnyös feltételek mellett eszközöl.

Kolozsvárt, 1883. november 5.

491. 4—6.